

Apostolien teot 6:1-15

Niinä päivinä, kun opetuslasten luku lisääntyi, syntyi hellenisteissä nuriina hebrealaisia vastaan siitä, että heidän leskiänsä syrjäytettiin jokapäiväisessä avunannossa. Niin ne kaksitoista kutsuivat kokoon opetuslasten joukon ja sanoivat: "Ei ole soveliasta, että me laiminlyömme Jumalan sanan toimittaaksemme pöytäpalvelusta. Valitkaa sen tähden, veljet, keskuudestanne seitsemän miestä, joista on hyvä todistus ja jotka ovat Henkeä ja viisautta täynnä, niin me asetamme heidät tähän toimeen. Mutta me tahdomme pysyä rukouksessa ja sanan palveluksessa."

Ja se puhe kelpasi kaikelle joukolle; ja he valitsivat Stefanuksen, miehen, joka oli täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Filippuksen ja Prokorkuksen ja Nikanorin ja Timonin ja Parmenaan ja Nikolauksen, antiochialaisen käännynnäisen, ja asettivat heidät apostolien eteen, ja nämä rukoilivat ja panivat kätensä heidän päällensä.

Ja Jumalan sana menestyi, ja opetuslasten luku lisääntyi suuresti Jerusalemissa. Ja lukuisa joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi. Ja Stefanus, täynnä armoa ja voimaa, teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja kansassa.

Niin nousi muutamia niin kutsutusta libertiinien ja kyreniläisten ja alexandrialaista synagoogasta sekä niiden joukosta, jotka olivat Kiliakista ja Aasiasta, väittelemään Stefanuksen kanssa, mutta he eivät kyenneet pitämään puoliaan sitä viisautta ja henkeä vastaan, jolla hän puhui.

Silloin he salaa hankkivat miehiä sanomaan: "Me olemme kuulleet hänen puhuvan pilkkasanoja Moo-

sesta ja Jumalaa vastaan". Ja he yllyttivät kansan ja vanhimmat ja kirjanoppineet ja astuivat esiin, raastoivat hänet mukaansa ja veivät neuvoston eteen. Ja he

toivat esiin väriä todistajia, jotka sanoivat: "Tämä mies ei lakkaa puhumasta tätä pyhää paikkaa vastaan ja lakia vastaan; sillä me olemme kuulleet hänen sanovan, että Jeesus, tuo Nasaretilainen, on hajottava maahan tämän paikan ja muuttava ne säädökset, jotka Mooses on meille antanut". Ja kaikki, jotka neuvostossa istuivat, loivat katseensa häneen, ja hänen kasvonsa olivat heistä niin kuin enkelin kasvot.

Niin kuin kaikissa yhteisöissä, niin myös alkuseurakunnassakin kohdatiin käytännön ongelmia. Asiat eivät vain suju ilman järjestelmää ja - nyt oli avustusten jakamisessa syntynyt epätasapainoa. On hienoa nähdä, kuinka myös käytännön tehtäviä pidettiin niinkin hengellisinä tehtävinä, että sellaista johtamaan asetettiin siunaten ja rukoillen Hengen täyteyden omaavia miehiä. Näin apostolit itse saivat keskittyä sanan opetukseen ja rukoukseen.

Jumalan sana menestyi ja nyt Raamattu kertoo yhden mielenkiintoisen ajatuksen sen ajan hengellisistä johtajista: "Ja lukuisa joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi!" – Juuri tällaista tarvitsimme tänäänkin keskuudestamme! Jospa kirkkomme johtomiehet tulisivat uskolle kuuliaisiksi ja alkaisivat noudattaa Jumalan sanaa ilman vesittelyjä ja väristelyjä! Kunpa he ymmärtäisivät, että heidän jumalanpalveluksensa on täysin turhaa ja merkityksetöntä ilman Jumalaa ja totuutta Jeesuksessa.

Jumalan voima ilmestyi erityisesti Stefanuksen kautta ja tapahtuikin paljon suuria ihmetekoja. Vaikka Jumala ilmestyi näin ihmeellisellä tavalla - silti osa ihmisistä ryhtyi vastustamaan heitä ja alkaen puhua heistä kaikkinaista pahaa ja valhetta. Vastustuksen olisi ymmär-

tänyt, jos apostolit olisivat vain puhuneet ja opettaneet omaa uutta oppiaan, mutta he vastustivat heitä, vaikka itse Jumala vahvisti heidän sanansa ja uskonsa Jumalaan sitä seuraavin merkein.

Vastustamaan nousseet miehet eivät kuitenkaan kyenneet pitämään puoliaan sitä viisautta ja henkeä vastaan jolla Stefanus puhui. Siitä kiukustuneena vastustajat lähtivät levittämään valhetta Stefanuksesta ja apostoleista. He menivät niinkin pitkälle, että raastoivat mukaansa Stefanuksen ja veivät hänet neuvoston eteen syyttäen häntä valheellisesti.

Lukemamme luku kuusi - päättyi erittäin mielenkiintoisesti, nimittäin siinä kerrotaan yksi yliluonnollinen Jumalan voiman ja voitelen ilmene mistavoista. – Sen kokoneet tietävät ja muistavat aina tuollaisen hetken jumalisen arvon ja rikkauden! Ihminen tulee silloin osaksi jumalisesta luonnosta - ilman minkäänlaista pelkoa tai epäilystä. Siinä hetkessä ihmisessä on voima ja voitelu, jota mikään mahti maailmassa ei voisi vastustaa tai horjuttaa: **"Ja kaikki, jotka neuvostossa istuivat, loivat katseensa häneen, ja hänen kasvonsa olivat heistä niin kuin enkelin kasvot."** – Jumalisen voitelen alla Jeesukseen uskova ihminen saa siis astua esille täydessä uskonvarmuudessa, ilman epäilystä ja pelkoa. – Jospa meidänkin kasvostamme saisi näkyä Jumalan kirkkautta - jopa niin, että ympärillämme olevat ihmiset näkisivät sen yliluonnollisen kirkkauden ja voiman, joka ei ole lähtöisin omasta itsevarmuudesta tai omahyväisyydestä, vaan Jumalan armon ja Pyhän Hengen vaikutuksesta Jeesuksen haavojen kautta. – Janotkaamme ja rukoilkaamme tällaista Jumalallisen kirkkauden ilmenemistä myös tälle ajalle, jossa elämme.

